

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen anmoder i den foreliggende sag Domstolen om at ophæve den anfægtede dom fra Retten og træffe endelig afgørelse i sagen, idet søgsmålene i sag T-454/10 og T-482/10 afvises og/eller der træffes afgørelse om frifindelse, og sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne ved første instans og under denne appelsag.

Appellen har baggrund i sagsøgernes søgsmål med påstand om annullation af (i) artikel 52, stk. 2a, i og bilag VIII til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 og (ii) annullation af artikel 50, stk. 3, og artikel 60, stk. 7, i Kommissionens forordning nr. 543/2011.

Sagsøgerne i første instans er frugt- og grøntsagsforarbejdningsvirksomheder, som hævdede, at de førnævnte bestemmelser indirekte tillod EU-finansiering af visse former for forarbejdning udført af producentorganisationer.

Retten fandt, at sagen kunne antages til realitetsbehandling. Retten fandt, at ydelse af støtte til producentorganisationer, hvis produkt derefter enten blev forarbejdet af organisationen selv eller af en tredjepart på organisationens vegne, udgjorde ydelse af støtte til forarbejdningsvirksomhed, der ikke var omfattet af fusionsmarkedsordningen⁽³⁾. Retten fandt endvidere, at Kommissionen ikke var berettiget til at yde støtte, der forskelsbehandlede til ugunst for forarbejdningsvirksomheder, der ikke var medlemmer af en producentorganisation, og til fordel for producentorganisationer, for så vidt som de udførte forarbejdningsvirksomhed.

Kommissionen gør gældende, at Retten begik tre fejl, da den nåede til disse konklusioner.

Kommissionen gør for det første gældende, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at sagsøgernes søgsmål kunne antages til realitetsbehandling. Kommissionen gør gældende, at de omhandlede bestemmelser er generelle retsforskrifter, som kræver gennemførelsesretsakter fra medlemsstaternes side for at have retlig virkning. Kommissionen gør endvidere gældende, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at de omhandlede retsakter umiddelbart berørte sagsøgerne. Retten fandt i forbindelse med denne konklusion, at sagsøgernes stilling var den samme som konkurrenter til en modtager af statsstøtte. Kommissionen gør gældende, at det var med urette, at Retten nåede til denne konklusion.

Vedrørende sagens substans gør Kommissionen gældende, at Retten undlod at fortolke bestemmelserne i fusionsmarkedsordningen korrekt, og i særdeleshed undlod at tage passende

hensyn til den skønsmargen, Kommissionen er tildelt af Rådet til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til fusionsmarkedsordningen.

Endelig gør Kommissionen gældende, at Retten fortolkede princippet om forbud mod forskelsbehandling, således som det finder anvendelse på ordninger, der yder støtte i henhold til fusionsmarkedsordningen, forkert.

I tilfælde af at Domstolen skulle forkaste appellen, anmoder Kommissionen Domstolen om at udøve sin skønsmargen i henhold til artikel 264 TEUF til at suspendere afgørelsens virkninger indtil den 15. oktober i det år, dommen afsiges. Kommissionen anmoder om en sådan afgørelse for at sikre, at afgørelsens virkninger vil finde anvendelse på lige vis i forhold til alle producenter, og at den ikke vil føre til en urimelig byrde for producentorganisationerne.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21.12.2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager, EUT L 350, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7.6.2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager, EUT L 157, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), EUT L 299, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19. august 2013 — Andreas Grund som kurator for insolvensbehandlingen af SR-Tronic GmbH's formue m.fl. mod Nintendo Co. Ltd og Nintendo of America Inc.

(Sag C-458/13)

(2013/C 344/74)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellanter: Andreas Grund som kurator for insolvensbehandlingen af SR-Tronic GmbH's formue, Jürgen Reiser og Dirk Seidler

Revisionsindstævnte: Nintendo Co. Ltd og Nintendo of America Inc.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF ⁽¹⁾ til hinder for anvendelsen af en bestemmelse, der skal gennemføre artikel 6, stk. 2, i direktiv 2001/29/EF i national ret (her UrhG's § 95a, stk. 3), når den omhandlede tekniske foranstaltning ikke blot beskytter værker eller andre beskyttede frembringelser, men også edb-programmer?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 19. august 2013 — Milica Široká mod Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Sag C-459/13)

(2013/C 344/75)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milica Široká

Sagsøgt: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — i den europæiske retstraditions ånd — fortolkes således, at enhver indehaver af den omhandlede rettighed selv kan vælge enten at udøve sin ret til at få adgang til forebyggelse af sygdomme og til at modtage lægehjælp eller at afvise denne ret, uafhængigt af de i den nationale lovgivning og praksis fastsatte obligatoriske betingelser, eller derimod således, at den almene interesse i at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for de europæiske borgere ikke rummer muligheden for, at individet foretager et sådant valg?
- 2) Skal artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og navnlig denne artikels stk. 1 og 4, litra c), fortolkes således, at Unionens mål om at forebygge sygdomme hos mennesker samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for den fysiske og mentale sundhed, ikke tillader, at den europæiske borger afviser de såkaldte obligatoriske vaccinationer, idet en sådan handling udgør en trussel mod folkesundheden?

- 3) Er forældreansvaret som omhandlet i artikel 33 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, som i særdeleshed vedrører princippet om fælles forfatningsmæssige traditioner, overordnet i forhold til den almene interesse i beskyttelsen af sundheden, således at forældrenes omsorg over mindreårige børn har forrang?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. august 2013 — Stanley International Betting Ltd og Stanleybet Malta Ltd mod Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Sag C-463/13)

(2013/C 344/76)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stanley International Betting Ltd og Stanleybet Malta Ltd

Sagsøgt: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at der udbydes koncessioner med en kortere varighed end de tidligere udstedte koncessioner, såfremt det omhandlede udbud er blevet afholdt for at afhjælpe konsekvenserne af, at en række erhvervsdrivende ulovligt er blevet udelukket fra udbudsrunderne?
- 2) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens nævnte dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at behovet for omorganisering af systemet, således at udløbstidspunktet for alle koncessioner synkroniseres, kan begrunde, at koncessionerne i udbud har en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner?